

ÖTÉVES A SOPRONI SPORTEGYESÜLET



ÖTÉVES A SOPRONI SPORTEGYESLET

Felölős kiadó:

BOKOR ISTVÁN

Felölős szerkesztő:

MOHAY GÁBOR

Tervezőszerkesztő:

N. MAGYAR TIBOR

Munkatársak:

**PETHŐ LAJOS, WEISZ FERENC, PAPP GYÖZŐ,
SIPOS FERENC, ÁMON LÁSZLÓ**

Készült: a Széchenyi Nyomda Soproni üzemében, 37.9137

Felölős nyomdavezető: Nagy Iván igazgató

AZ ELSŐ JUBILEUM

Öt esztendő nem nagy idő, még egy sportegyesület életében sem. Mégis, az első alkalom a visszatekintésre, a megemlékezésre, s miután a vállalati dolgozókat is első ízben öt munkával teli év után köszöntik, így a gondolat jegyében üdvözölhetjük Sopron új törzsgárdatagját az éppen fél évtizede működő központi sportegyesületet. Köszöntjük városunkat, a sportolókat, és nem utolsósorban szurkolóinkat, az olvasót, aki először tarthat kezében a Soproni SE életét bemutató kiadványt.

Sopron sportjának hagyományai közismertek, versenyzőinknek az elmúlt évtizedekben elért eredményei országosan is elismerésre méltóak. A tradíciók köteleznek: az utóbbi húsz évben állandóan napirenden lévő törekvés volt a város politikai és állami vezetése részéről, hogy a haladó hagyományokra építve teremtsen meg a sportolás korszerű feltételeit a megváltozott szocialista körülmények között. Az már nyilvánvaló volt, hogy a régi idők keretei nem alkalmasak az élsportban a lépés tartására. Szükségessé vált az erők, az anyagok összefogása, a tömegek mozgósítása, a magasabb szinten való együttműködés az új célokért.

A korábbi sok kisegyesület már nem az egészséges rivalizálás alapjának számított, miközben a város szép számú sportszerető lakossága igényelte a jobb eredményeket, a város magasabb színvonalú képviselőit a sportmozgalomban. Az első kísérletek, az ágazati felosztás több összetevőből eredően nem hozta a várt eredményt, nem tudta megoldani a feladatokat. Ezért gondolkodtak úgy a sportért felelősök, hogy még átfogóbb erőkoncentrációra van szükség.

A központi egyesület létrehozása nem volt könnyű feladat. Azok tették érte a legtöbbet, akik megértették az idők szavát: a politikai és az állami vezetésen túl a bázisszervek mozgalmi és gazdasági vezetői, valamint a sportolók és a sport társadalmi aktívái. Csak az együtt gondolkodás, majd az együttes cselekvés segíthetett, és az ismert városzeretet az SSE megalakulásában is éreztette jótékony hatását.

Az eltelt öt esztendő pedig bizonyíték a kezdeményezés helyességére. Az alakuláskor tapasztalt lelkesedés végig kísérte az éveket, az új egyesület nem nélkülözte az anyagi és az erkölcsi támogatást sem. Eredmények sora bizonyítja az SSE létjogosultságát, ma már akárhol lépnek a honi sportpályákra versenyzőink, büszkén viselhetik egyesületünk mezét. A ma is lényeges támogatás pedig nemcsak a jelenlegi, hanem a jövőbeni működés feltételeit is megteremti. A bizalom nem volt hiábavaló, az eredmények igazolják, hogy érdemes volt építeni az összefogásra.

Az öt esztendő tevékenységéből arra következtethetünk, hogy az SSE a város és környéke sportszerető közönségének klubjává vált, erre nem kevés jel utal. S ebből adódnak a feladataink, nevezetesen hogy a jövőben is megfeleljünk a helyi, a megyei és az országos érdekeknek. Célunk, hogy betöltsen szerepét az egyesület az ifjúság nevelésében, hogy edzett, a sporttevékenységet egy életre megszerető fiatalokat adjon a társadalomnak. Megköszönve eddigi tevékenységüket, kívánok minden vezetőnek, aktívának, szakvezetőnek és sportolónak sok sikert a továbbiakra, bízza abban, hogy a soproni együttműködés gyümölcsöző lesz a jövőben is.

DR. ERDÉLY SÁNDOR
a Soproni SE elnöke

A soproni városi tanács nagyerőművel igazgatót és magukat látszólag közömbösnek álcázó meghívottak készültek 1978. május ötödik napjának délutánján a XX. századi soproni sporttörténelem legnagyobb eseményére, az új soproni sportegyesület megalakítására. Az eseményt számtalan tárgyalás előzte meg. Végül győzött a józan valóságérzet, a soproni sport helyzetet elősegítő gondolkodás!

Az SSE alakuló közgyűlése elfogadta az egyesület alapszabályát, a fegyelmi szabályzatot, döntött a második félévi, összességében 1,3 millió forintos költségvetésről és 33 tagú elnökséget választott; megalakult az ökölvívó és a labdarúgó szakosztály elnöksége is. A Soproni SE hét szakosztállyal kezdte meg működését: atlétikában az STC-től, kosárlabdában a SMAFC-tól, labdarúgásban az STC-től és az SKSE-től, ökölvívásban az SKSE-től, tornában az STC-től, vívásban a SMAFC-tól és az SKSE-től átvett szakosztályokkal, valamint a későbbiekben úszószakosztállyal. A Kisalföld így kommentálta az eseményt:

„Sportvezetőknek és sportolóknak áldozatos, a közös célért a múltat elfelejtő közös gondolkodása és tevékenysége, az elképzeléseknek a határozat szerinti végrehajtása szükséges most.” Az egyesület társadalmi elnöke dr. Erdély Sándor lett, míg az ügyvezetői teendőket ellátására Bokor István kapott megbízást.

Az események a továbbiakban már gyorsan peregtek. Az SSE-labdarúgók immár az új kék mezben augusztus hatodikán Répcelakon, többszáz soproni szurkoló buzdításától támogatva megszerezték első bajnoki pontjukat. A kispadról új edző, Mathész Imre irányította a soproni fiúkat, akiknek összeállítását érdemes feljegyezni: Babos — Lipóth, Huber, Kiss Zs., Horváth G., Németh L., Princzes (Pete), Braumüller — Deák, Molnár, Pánczél (Tischler). A folytatás Sopronban is gólnélküli döntetlent eredményezett a Komlói Bányász ellen, végül aztán Ajkán Huber fejeséből megszületett az első SSE-bajnoki gól. A következő hétvégén Sopronban, augusztus 27-én 3500 néző ünnepelte az SSE első győzelmét, amelyet Pánczélnek a 89. percben elért gólja jelentett a Bakony Vegyész ellenében.

Hetvenkilenc május elsején csaknem teljes időjárás uralkodott Sopronban, az ünnepi felvonuláson a sportolók menétét már az SSE labdarúgói vezették, akiket az 1978 utolsó napjaiban megalakult kosárlabda szakosztály versenyzői és vezetői

követtek. A nyurga kosárlabdázók első SSE-beli bajnoki mérkőzésükön Varga, Balogh, Bebes, Palócz, Palotai összetételű kezdő ötösrel léptek pályára és megadásra készítették a Kecskeméti SC csapatát 97:84 arányban, 1300 néző előtt Sárossy Elemér irányításával.

Az év januárjában több új, magas képzettségű edző látott munkához Sopronban. Bokor István a Kisalföldben így nyilatkozott az SSE új útjárói: „A szakmai munka erősítésére szerződötetett edzők személye ígért az előbbire, bizonyítja az egyesület létjogosultságát és mindebből remélhetően később az egész magyar sport profitál.” Az új, majd pedig a később szerződötetett szakvezetők jó része már nincs Sopronban, de érdemeiket senki sem vitatja. Ők voltak a pionírok, akiknek rögös úton kellett haladni, így aztán botlások is előfordultak.

Ezerkilencszáznyolcvan tavaszára erősödik virágzik a többi szakosztály is. Gyevát Gyula ökölvívói a szorítók pályáiban bizonyítják a soproni ököl keménységét, a fedett úszodában apró úszópalánták róják a hosszakat, hogy aztán a következő évben már a MUSZ is jegyezze az újjászületett soproni úszósport első eredményeit. A Selyempár tornateremben kialakulóban van az az első osztály ígésétét magában hordozó leány csapat, amely majd két év múlva váltja valóra a reményeket. Szorgalmasak az atléták is, fejlődésük töretlen. Az Egyetemi Csarnok alagsori vívótermében Puskás Berci bácsi vívói sajtóírtják el egyre szebb eredményekkel a mesterfogásokat. Él, működik az SSE, így aztán nem is csoda, hogy egy új sportág is bekerül az egyesület szakosztályai közé; megalakul a cselgáncsozók kicsi, de lelkes csapata.

Ahogy nőtt, terebélyesedett az új soproni csúcsegyesület, úgy vált napról napra szűkebbé az Ifjúság téri klubiroda, melyben a szélszorosabb értelmében váll-váll mellett végzte munkáját az ügyvezető elnök, a titkár és a gazdasági vezető. A városi tanács ismét — mint már annyiszor — az egyesület segítségére sietett, és az egykori városi kádfürdő Ferenczi János utcai épületében méltó elhelyezést biztosított az egyesület dolgozóinak, így aztán zavartalanul folytatódhatott a megnövekedett adminisztratív munka, amely je-

rapszódia

lentős segítséget nyújtott a szakmai tevékenységnek.

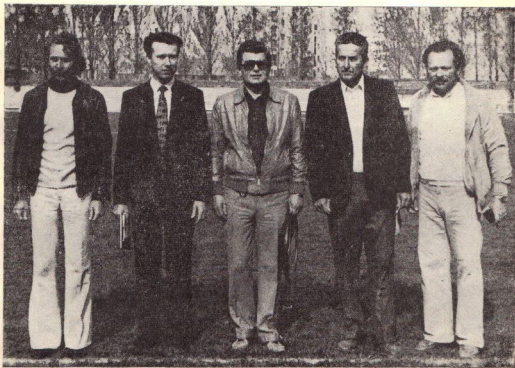
1982 nyara igen jelentős eseményt hozott az egyesület életében. A labdarúgó csapat, *Gyurátz László* edző irányításával biztosította helyét a magyar labdarúgás újonnan szervezett második vonalában. Sopronban óriási örömet keltett a csapat sikere, és a hálás közönség rekordszámban látogatta az őszi bajnoki mérkőzéseket.

Az év végén az országos serdülő ökölvívó-bajnokságon *Nagy József* bajnoki címet szerzett az SSE-nek, és amikor az egyesület elkészítette év végi mérlegét, már 60,5 bajnoki pontról adhatott számot Sopron város közönségének, az OTSH pedig 145 soproni versenyzőt minősített különböző kategóriákba.

Rendkívül nagy jelentőségű az a nemzetközi kapcsolat, amelyet az SSE elsősorban a szomszédos országok sportolóival és vezetőivel kiépített. A soproni sportpályákon svéd, osztrák, laoszi, csehszlovák, román és NDK-beli sportolók jelentek meg, és a velük való találkozások erősítették a nemzetközi sportbarátságot, ugyanakkor elősegítették az SSE sportolójának fejlődését.



Egyesületünk elnöke, dr. Erdély Sándor bucsúztatta az aktív játéktól visszavonult kosarast, Palaczk Lászlót.



Ausztriai vendégekkel sporttelepünkön: a kép közepén Bokor István, az SSE ügyvezető elnöke.

Négy és félezren

a Bécsi úton

Az idősebb soproni labdarúgó-szurkolók szívesen hivatkoznak a régi idők focijára, amikor például Scheidl „Peps” olimpián képviselte városát.

Persze akadt neves focista a felszabadulás utáni években is, mint *Ferencz Gyula*, majd a Győri Vasas ETO játékosaként olimpiai bajnoki címet nyert *Keglovich László*, vagy a hetvenes években a válogatottságig is eljutott *Pénzes Mihály*. Mindezek ellenére igazi csapat hosszú évtizedekig nem tudott kialakulni Sopronban, s ennek sok esetben a széthúzás volt a gátja.

Az ágazati összevonás már egy lépcsőfokot jelentett a megoldásban, a központi egyesület léte pedig csírájában fojtotta el a korábbi „Vasút—Textil” ellentéteket. Egy-két év kellett ugyan, hogy a nézőtérben is elcsendesedjenek a korábban egyik vagy másik táborhoz tartozók felhangjai, ma azonban elmondhatjuk, hogy a csapatot minden szurkoló magá-

Középpontban

ének érzi, nemcsak a városban, hanem jókora vonzaskörzetben is! Bizonyítja ezt az új rendszerű NB II mérkőzéseinek látogatottsága: egy-egy vasárnap délután átlagosan 4500 ember keresi fel a Bécsi úti sporttelepet. Ezt a nézőszámot sok elsőosztályú csapat elfogadná — viszont az is igaz, hogy ennyi embernek adni is kell valamit a 90 perc alatt!

Sopronban, ha a sportmozgalomról esett vagy esik szó, a labdarúgás ügye mindig a középpontban áll. Büszkék rá a városban, hogy nem mindennapi izgalmak közepette sikerült kiharcolni az NB II-es jogot. Ezzel már nemcsak a saját erőkre lehet támaszkodni, hiszen általános érvényű jog, csak az utánpótlás-nevelés kevés az NB-s szint tartásához. Az utánpótlás-nevelésnek viszont ragyogó hagyományai vannak, hiszen jónéhány NB. I-es játékos került ki a városból. Az STC egységes rendszerét vette át az SSE, s ma a szakosztály élcsapata mögött két ifjúsági, négy serdülő és egy előkészítő csoportban foglalkoznak a tehetségekkel.



Támadásban: Horváth Géza vezeti az SSE akcióját.

a labdarúgók

Akik közül minden évben kerül ki reményteljes ígéret. Most például *Czibula Tamás*, *Wlezek Károly* kopogtat az első csapat öltözőjének kapuján, de mögöttük már ott vár bebecsátásra *Licskai kapus* és *Furkó II.* A jelenlegi gárdában *Nagy Lajos* saját nevelés, és oda sorolható *Novacsek Csaba* is. Ilyen kedvező aránnyal nem sok egyesület dicsekedhet az osztályban!

A szakosztály elnöksége *Boór Sándor* vezetésével havonta, munkaterv szerint ülésezik, s ilyenkor a most *Galbács Pál* által irányított kilenc tagú edzői gárda tevékenysége is terítékre kerül. Az ifjúságiaknál *Bucsy Gellért* személyében külön vezetőedzőt foglalkoztat egyesületünk. Az utánpótláscsapatok általában jó szerepléssel hálálják meg a törődést. Jó a kapcsolat a városbeli társ egyesületekkel: természetes, hogy nem minden „kék” játékos maradhat a Bécsei úton (illetve az Anger réti pályán, amely kiváló lehetőségeket kínál a rendszeres foglalkoztatásra), ezek a fiatalok a közös érdekeket érvényesítve folytat-

ják másik klubban pályafutásukat. Korábban a Vasas, most a Postás kapott nagyobb támogatást, amely minden esetben kölcsönös.

Persze, elsősorban az NB II-esek kerülnék a reflektorfénybe — sok esetben talán túlzottan is. Hiába, azelőtt ismeretlen fogalom volt Sopronban szerződött labdarúgók alkotta csapat! Ilyenkor nagy a szerepe a kollektív szellem kialakításának, ebben korábban *Mathesz Imre* vállalt kulcsszerepet, az új körülmények között idő kell hogy *Galbács Pál* módszeres munkája gyümölcsözőn. Támogatásban nincs hiány, sok a szurkoló még az edzéseken is, és sokan segítenek a csapat körüli ügyes-bajos dolgokban.

A korábban lerakott alapokra építve a cél idén a gond nélküli tavaszi folytatás, távlatokban gondolkodva pedig, hogy meghatározója legyen az együttes az osztálynak — úgy, hogy kéthetente jó szórakozást is nyújt a közönségnek. Ez utóbbi nem könnyű feladat, mert a Soproni SE még nem a „pengefinom”, játékos futball előadója, inkább a szív és a lelkesedés viszi előre. A kiélezett versengés közepette is törekvés, hogy stílus, fazon kell a csapatjátéknak! Nem megy ez márról holnapra, de akkor is beszélni kell róla, amikor esetleg a győzelem fölötti öröm háttérbe szorítja a meglévő hiányosságokat...



Légicsata egy Haladás elleni mérkőzésen.



Füzi rutinja, küzdőképessége sok nehézségen segítette át a középpályás sort.



A fiatalok patrónusa

Az SVSE pályán az izgalom a tetőfokára hágott Veszettül támadott a Dorog. Pfluger ivelte a soproni kapu elé a labdát: „Nyegi!” zúgott fel a soproni közönség. És Nyegi, *Horváth István*, a szálfatermetű hátvéd érkezett is, hogy hatalmas felszabadító rugással tisztázza a veszélyes helyzetet. Labdájá *Feketéhez* került, aki elszárgultott és beadását *Németh* a hálóba vágta. Gól! SVSE—Dorog 5:1.

„Emlékezetes mérkőzés volt. Hátvéd egyébként úgy lettem, hogy a Széchenyi Gimnázium csapatában magasságom miatt erre a posztra állított a testnevelő tanárom. Általában megbirkóztam ellenfeleimmel, de a tatabányai *Jancsák* néhányszor megtréfált a pályán. *Szimcsák Pistát*, az MTK válogatott szélcsőjét viszont teljesen semlegesíteni tudtam. Húszéves koromban, 1941-ben kerültem be az SVSE első csapatába, és 1956-ig játszottam. Utána sportvezető lettem, mert a labdarúgástól nem akartam elszakadni.

Mindig a lila—fehér színekért dolgoztam, foglalkozásom is a vasúthoz kötött, de amikor 1978-ban meghívtak az SSE labdarúgó szakosztályába, örömmel mentem, mert tudtam, hogy Sopron sportjáért dolgozni megtiszteltetés. Most már ötödik éve intézem az ifjúsági labdarúgók ügyes-bajos dolgait, tartom a kapcsolatot az iskolákkal, a munkahelyekkel. Láthatom az edzéseket és igyekszem tapasztalataimmal segíteni az edzőket. Különösen sokat foglalkoztat a szabadrugások és a tizenegyesek végrehajtásával kapcsolatos szakmai kérdések sokasága. A társadalmi munka nekem öröm, és amíg erőm engedi, csinálom is. Néhány éve nyugdíjba kerültem, így időmből is futja. Több elképzelésem is van a labdarúgás fejlődésének elősegítésére, és szívesen bocsátom tapasztalataimat mások rendelkezésére. Klubsovinizmus? Ugyan kérem, a labdarúgást ott kell szolgálni, ahol azt a leghasznosabban lehet.”



Hűség a hűség városához

„Sajnos, kihalófélben vannak azok a játékosok, akik sokkal inkább azt nézik, mit lehetnek egyesületükért, semmint azt: mit kaptak attól...” Gyurácz László, az SSE pályaedzője mondta ezeket a szavakat *Dráznnyák Istvánról*, az SSE labdarúgójáról, aki 35 esztendősen is a csapat egyik legmegbízhatóbb pontja, s aki játéktudása mellett nem utolsósorban „hétköznapi” emberi erényeivel vívta ki a sportvezetőket és a szurkolókat tiszteletét.

— Sopronban születtem 1948-ban — mondja *Dráznnyák István* —, s voltaképpen csupán a katonaság két esztendeje idejére lettem „hűtlen” szülővárosomhoz. 1965-ben lettem igazolt labdarúgó, az SSE egyik jogelőd egyesületében, az SVSE-ben játszottam, s az SSE létrejötté óta jelenlegi egyesületemben rúgom a labdát.

— *Ritka erény a klubhűség...*

— Hívtak más klubba engem is, a katonaság után például a Dorog keresett meg, de

hívtak a Szombathelyi Haladás is. De hát akkor már nős voltam, két gyerekkel, s játékos-pályafutásom során mindvégig úgy éreztem, a szurkolók Sopronban becsülnék igazán.

— *Ugy hírlík, nyáron befejezi a pályafutását.*

— Harmincöt éves vagyok, a sport érdekében már eddig is sok mindenről le kellett mondanom, elérkezett az idő, hogy abba hagyjam. Diesel-lakatos a szakmám a GySEV-nél, s voltaképpen hűszéves munkaviszony fűz oda. Ott folytatom.

„*Pista sok fiatal játékos példaképe lehet akár sportemberi, akár magánemberi értékei alapján* — mondja róla *Galbács Pál*, a csapat tréner. — *Epp ezért mindenképp méltónak ítéljük arra, hogy nyáron egy emlékezetes mérkőzésen búcsúztassuk, jóllehet, ha ő is úgy akarja, akár a továbbiakban is számítunk a segítségére.*”

Évtizedek a város sportmozgalmában



Fiatalos, ahogy mondani szokás sportos fizikumú ember Czibula Miklós, a Sopron városi és járási sportfelügyelőség vezetője. Aki nem ismeri, aligha feltételeznék: országos viszonylatban is az egyik legtapasztaltabb sportvezető, mintegy két évtizede töltött be vezető tisztséget a sportmozgalomban. Ami viszont a sportos külsőt illeti — érthetővé válik Czibula Miklós elbeszélése nyomán.

— Korán kezdtem sportolni — emlékezik. — A város régi sportuszodája mellett születtem 1941-ben, s magam is aktív részese lettem az uszoda sportéletének. Később a soproni Bécsi úti gyerekek többségéhez hasonlóan a futballt kedveltem meg. Akkoriban nagyon komoly bajnokság zajlott a város serdülő csapatai között, én a Soproni Postás csapatában játszottam. Még később a kosárlabda lett a szenvedélyem, ezt a sportot az SSE egyik jogelődjében, a Textilesben űztem, s tagja voltam az NB II-es csapatnak.

Mint sportvezető, a katonai szolgálat idején kapcsolódott a sportmozgalomba. S a honvéd-

segnél szerzett tapasztalatait a szülővárosban, illetve a járásban kamatoztatta. 1964-ben lett a járási tanács sportfelelőse, a tanács akkoriban mindenképp előtti a tömegsport ügyeit felügyelte. 1977-ben, amikor a városi és járási felügyelősegeket összevonták, immár az összevont testületben lett a sportügyek vezetője. Két évtized tapasztalatai birtokában milyennek látja a város sportügyeit? — kérdeztük.

— Sportolóként kétségkívül szebbnek látom... — mondja. — Persze, jóval fiatalabb voltam akkoriban, de tény, hogy mindenki lelkesebb volt. Ugyanakkor tény, hogy manapság nehezebb a sportlók dolga, hisz mindegyik sportágban jelentősen nőttek a követelmények, s nőttek a munkahelyi terhek is. Az SSE létrejötté mindenképp fontos lépésnek ígérkezett a minőségi sport feltételei szempontjából, s öt év tapasztalatai egyértelműen igazolják: a mai szintre külön-külön egyetlen korábbi egyesület sem jutott volna el!

Életében főszereplő a sport



A régi soproni villanytelepen a háború után gyerekefjél kezdtek meg a sportolást — mondja uszózakosztályunk elnöke, Köves László: „civilben” a Sopron-és Környéke Víz-és Csatornamű Vállalat igazgatója. — Azok, akik akkoriban kezdetleges körülmények között kocsaraztak, ma is megtalálhatók a sportmozgalomban! Jömagam versenyszerűen az egykori SUE-ban űztem egy ideig, majd tekeztem az Elektromos emeleti művöltáról nevezetes pályáján, amelyet valóban társadalmi munkában alakítottunk ki a valamikori villamosremiz padlásán.

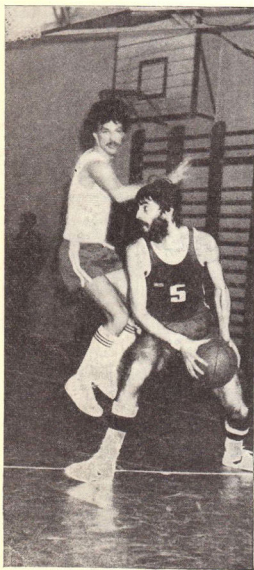
Dolgozni 1957-ben kezdtem az ÉDÁSZ-nál, egyesületünk előbb Gyórhöz tartozott, csak 1968-tól lett önálló. Sokáig elnöke voltam, és néhány társadalmi aktívával, mint Czupy Jenő, közösen szép eredményeket értünk el a tömegsportban Kispályákat építettünk, amelyeket az új kázanrendszer miatt később áttelepítettünk a Somfalvi út másik oldalára, ma is otthonuk a soproni tömegsport-focinak. Remek kirándulásokon vettünk részt, és most a Víz-

műnél is az a tapasztalatom, hogy a sport szervezői a munkában is becsülettel helytállnak. Vállalatunknál sem lehet panasz a tömegsportra, tekezőink elsők a városban, népszerű a foci, öt dunántúli vízmű-vállalattal évente rendezünk négy sportágban sportnapot.

Régen dicsőségnek számított funkciót vállalni a sportban, ma mintha a vezetők kevésbé szívesen fogadnák a felajánlást. En őt más társadalmi megbízatás mellett lettem SSE elnökségi tag és az uszózakosztály vezetője. Sokan az országban irigykednek tiszta, jó lehetőségeket nyújtó fedett uszodánk miatt. Szeretnénk kihasználni a lehetőségeket, érdekeltté tenni az edzőket a jobb munkában — úgy, mint az a gazdasági életben tapasztalható. Számomra eddig az 1981-es budapesti ORV volt a legnagyobb élmény, amikor kis csapatunk megelőzte a KSI-t, az FTC-t. Az ilyesmi ad erőt a továbbiakhoz! És van egy titkos tervünk: szeretnénk újra meghonosítani a városban a közönség körében népszerű, látványos vízilabdázást.

A múlt kötelez

A fiataloktól függ az új csapat



Az ellenfél a Körmend, Major elől a volt soproni Bebes szerzi meg a labdát

Mázsás súlyokkal nehezedik az SSE NB I-es kosárlabdázóinak vállára a múlt. A múlt, Sopron NB, I-es férfikosárlabda múltja, amelynek történetébe a SMAFC aranybetűkkel írta be a nevét. MNK-győzelem, bajnoki második és harmadik helyezések, KEK-részvétel és más nemzetközi sikerek fémlépték az egyetemista kosarasok útját. Olyannyira, hogy 1979-ben Pezinokban, egy nemzetközi tornán az SSE csapatát a jogelőd SMAFC névvel hirdették a falragaszokon a rendezők...

Az SSE kosárlabda-szakosztálya 1978 végén alakult meg, átvette az NB I-ből kiesett SMAFC játékosait, átigazolta az NB II-es STC legjobbait. A szakmai vezetés élére Kolozsvárról Sárosy Elemér szakadó került. Az eredmények: 1979-ben 13. helyezés, 1980–81-ben 10. helyezés és ezüstérem a Felszabadosi Kupában, 1981–82-ben 10. hely. Az idén végül a 12. helyezést szerezték meg a kékek, akiknek soraiban játszik *Honti István* és *Gyuraskó Gábor*, akik a válogatottban is szerepeltek, továbbá *Bokor Zsolt* és *Kalamár Zoltán* serdülő játékosok, akik tagjai lehetnek az idei kadett EB-re készülő magyar serdülő válogatottnak! Az SSE rendkívül bízhatóan szerepel az NB I-es ifjúsági bajnokságban, több játékos is reményit formálhat hamarosan az első csapatban való szereplésre, ám az akarással nincs minden rendben. Nem elég a tehetség, ha az nem párosul megfelelő szorgalommal és kitartással.

Az ifjúsági csapat szakvezetője *Krasznai Ferenc*, aki hajdanában a SMAFC-sikerek Kovácsa volt. A felnőtt csapatnál játékosedző tevékenykedik az Egerből Sopronba költözött *Kinter György* személyében. A csapat volt szakvezetője, Sárosy Elemér, 1982. április elseje óta a sokszoros bajnokcsapat a Bp. Honvéd edzéseit vezeti és távozása után hosszú hónapokon keresztül csak ideiglenes megoldásokkal sikerült az edzői poszt betöltése.

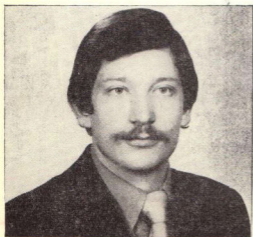
Az 1982–83-as bajnoki év elég rosszul kezdődött Sopronban, a nem várt vereségek azt eredményezték, hogy az idei évben a csapat nincs a legjobb tíz magyar együttes között. Pedig a szurkolók minden bizonnyal nagy várakozással tekintettek volna az új vezetés alá került Honvéd és más magyar élcsapatok játéka elé. Talán jövőre, mondogatják az Egyetemi Csarnokban a szurkolók, mert ezt a bajnoki évet sikereivel és kudarcaival együtt átmenetinek tekintik a kosárlabdázás soproni hívei. Jogos a remény, hogy a tehetséges fiatalok végre beérnek és a bajai példához hasonlóan erősségei lesznek az újjáformálódó soproni gárdának.

A kétméteres kis Balogh...

Balogh Sándor az SSE kosárlabda-csapatának kapitánya jelenleg 198 centiméterre „hitelesített” a Magyar Kosárlabda Szövetség által egy nemrégiben végrehajtott felmérés során, mégis, sokáig „kis Balogh”-nak becézték a sportág hívei a kétméteres óriást...

„Középiskolás korom óta kosárlabdázom, elég fiatalon kerültem be a SMAFC NB I-es csapatába. Lehettem úgy 16 éves, és akkor kezdett el a közönség „kis Balogh”-nak becézni. Nos azóta 18 év telt el és elmondhatom, hogy nem volt életemnek olyan szakasza, amely ne függött volna szorosan össze kedvenc sportágammal. Jónéhányszor ölthettem magamra a különböző magyar válogatott együttesek mezét, a SMAFC csapatában pedig szereztem bajnoki ezüst és bronzérmet sportágunk legmagasabb osztályában. A legnagyobb örömet mégis az MNK-győzelem és a KEK-ben való szereplés okozta. Nagyszerű társaim voltak, Orbay, Trordy, Varga Sanyi és a többiek, különösen Orbay „Cila” játéka gyakorolt rám nagy hatást. A külföldiek közül emlékezetes játékkal lopta be magát szívémbé Jeremin, a szovjet válogatott és a CSZKA Moszkva irányítója. Az SSE szakosztályának megalakulása óta tagja vagyok, igyekszem a fiataloknak segíteni, ugyanakkor a pályán erőmhöz képest helytállni. Igen, erőmhöz képest, mert a térdeimet néha 134 évesnek érzem. A fiatalok, Gyuraskó Gábor, Molnár Csaba és mások ostromolják helyemet, de én azért még megmutatom, hogy korai lenne engem leírni.”

Balogh Sándor mérnök-tanár Sopronban, a Siketek Szakmunkásképző Intézetében. Munkája és a sport mellett szakmailag is képi magát, a Budapesti Műszaki Egyetem mérnöktovábbképző Intézetében. Kisfiából, a máris magas termetűnek ígérkező Gergőből is kosarast szeretetne nevelni.



Tartósított nem tartalmaz, természetes gyümölcs-alap- anyagból készült, megőrizve a gyümölcsök natur ízét, pompás zamatait.

Meggy-, körte, narancs koktél és feketeberiszke választék- ban kapható áprilistól minden élelmiszerboltban és vendéglátóhelyen.

EGÉSZSÉGEREI

KÖSTÖLJA MEG!



Újdonság 1983-ban

A SOPRONI ÁLLAMI GAZDASÁG ÚJABB TERMÉKE

A



szénasavos üdítőital

Csak páros években?

Még az idősek nem mondható soproniak is élénken emlékezhetnek azokra az időkre, mikor a város ökölvívói zsúfolt nézőtér előtt vívták mérkőzéseiket a színház épületében. Az ökölvívás bázisegyesülete az SVSE volt, s öt esztendővel ezelőtt, az SSE megalakulása-kor a labdarúgók mellett az ökölvívó szakosztály volt az első, amely része lett az új központi egyesületnek.

— Ökölvívó szakosztályunk mintegy negyven igazolt versenyzővel rendelkezik — mutatja be a szakosztályt Szupper Róbert, az SSE titkára. — A szakmai munkát Gyevát Gyula és Salga József edzők irányítják. Szakosztályunk elsődlegesen nevelő jellegű, úgynevezett C-kategóriás klub. Am az utánpótlásnevelés mellett számos ökölvívónk jutott el a válogatottságig. Mindenek előtt Némedi Imre nevét kell megemlítenünk. Kitűnő sportolónk 1978-ban például az országos junior bajnokságon aranyérmert szerzett, a felnőttek között második helyezést ért el, s ott volt a müncheni világbajnokságon is. Egy éve újra soproni színekben versenyez. Nagyszerű sportemberi értékkel rendelkező versenyzőnk Bögi Zoltán,

Sikerek

aki egész embert kívánó munka mellett szakít nem kevés időt a sportra. Ifjúsági versenyzőink közül Zsrai Zsolt és Tóth László, a serdülőknél Nagy József és Pete László bizonyította már tehetségét. Pete Lászlóról érdekességként említhetjük meg, hogy édesapja is ökölvívó volt, de korántsem érdekesség, hanem a fiatal ökölvívó érdeme inkább, hogy az iskolai tanulásban is kiemelkedő képességgel tesz tanúbizonyságot. De feltétlenül a tehetséges versenyzők között kell említést tenni Horváth Attiláról és Motzer Csabáról is.

Nem csupán a „sors játéka” hanem az életkori besorolás változásának függvénye is, de mindenképp szembetűnő, hogy általában a páros évek hoznak jelentős sikereket a soproni ökölvívók életében. 1978-ban például két bajnoki címet szereztek: Némedi Imre a junior korosztályban, Borsos Ferenc pedig a serdülők korosztályában. Összességében 23 olimpiai pontot szereztek a soproni öklözők. 1980-ban újra csak jutott bajnoki cím a sportág soproni művelőinek: Borsos végzett az élen ezúttal az ifjúságiak mezőnyében, s további két dobogós helyet mondhattak magukénak

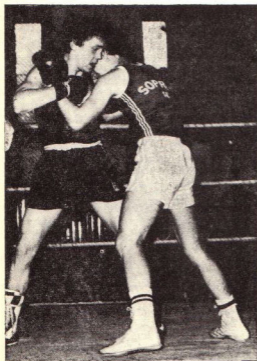


Bögi Zoltán (jobbról) útban a győzelem felé

a ringben

az SSE öklözői. Az eredmény pontszámokban mérve: 20 olimpiai pont. Az eddigi legjobb évet 1982-ben — tavaly — könyvelhették el a szakosztály vezetői, versenyzői: 24 bajnoki pontot szereztek az országos versenyeken. Nagy József a serdülők között végzett az első helyen, míg további négy SSE-versenyző a dobogó második illetve harmadik fokára állhatott fel. Különösen a serdülők tettek ki magukért. Az egyesületek közti versengésben az SSE bizonyult az ország harmadik legeredményesebb egyesületének!

Ilyen eredmények birtokában sem szemléli azonban a jövőt az egyesület vezetősége a sikerélmény páholyából. Mindenek előtt az öklívívás tárgyi feltételein szeretnének javítani, hisz egyelőre meglehetősen zsúfolt körülmények között edzenek az öklívívás soproni reménységei. Másrészt: szeretné az egyesület a sportág utánpótlását szélesebb alapokra, tömegbázisra építeni. S bár a szakosztály életében a páratlan évek hagyományosan a gyengébb esztendőkhöz sorolándók, az SSE öklívívói 1983-ban is legalább 20 olimpiai pont megszerzését látják elérhetőnek.



Zsiral Zsolt nagy csatában NDK-beli ellenfelével



A csúcsról fordult vissza

Némédi Imre 11 évvel ezelőtt nem azért ment le az SVSE öklívívóinak edzésére, hogy majdan az ország egyik legjobb nagyváltósúlyúaként tartsák számon. Ő csak: mozogni szeretett volna kicsit, kicsit rendszeresen, és a bokszban látta erre a legalkalmasabb sportágat. Eleinte nem is nagyon hívta fel magára a figyelmet, talán a régebben még cselgáncsozó édes-apa hatása is közrejátszott, hogy nem kallódott el idő előtt. Mert aztán egyszer csak „menn! kezdett a szekér” és akkor már nem volt megállás...

— Öt éve megnyertem a Junior bajnokságot, azután az országos felnőtt döntőben második helyen végeztem — mondja a 25 éves fiatal ember, akire igazán érdemes a mondas: harapófogóval kell kihúzni belőle minden szót. — Katonaként az Újpesti Dózsában sportoltam, a válogatókkal eljutottam az Egyesült Államokba, Kubába, és sok európai országba.

Ez utóbbiak egyikéhez nagyon szép emléke fűződik. A finnországi Tamperében az 1981-es Európa-bajnokságon súlycsoportjában a harmadik helyet szerezte meg, bronzérmert nyert! Utána azonban hamarosan haza, Sopronba vezetett az útja...

— Megnősültem, feleségem is soproni, és bár Újpesten segítettek volna a letelepülésben, megértették, hogy én mindenáron haza akarok jönni! Itt decemberben kaptam lakást, és egyéves múlt a kislányom.

— Nem olvastuk az új válogatót keret nyilvánosságra hozatala után Némédi Imre nevét a nagyváltósúlyúak között...

— Hranek és Schubert a legnagyobb hazai ellenfeleim, úgy érzem, Hranek feltétlenül jobb nálam. De kaptam értesítést, hogy az olimpiai keretben számítnak rám. Így már van értelme a további munkának, a mérkőzések előtt két kiló fogyasztnak is! Feltétlenül megpróbálok élni az alkalmammal, a felkészülésben segítség, hogy a Győri Dózsa* an versenyezhetek a csapatbajnokságon.

Így már a hazatérés sem egyetlen az élvonalnak való hátat fordítással!



Hármasugrók rivalizálása

A „királynő” apródjai

Az 1982-ben aranyjelvényes minisítés: szerzett a céltáink: a magasugró Karáth László, a tízpróbázó Farkas Csaba, a hármas- és magasugró Papp György, a hármasugró Szabó László (felső sor, balról); valamint a távolugró Cserpes József, a négypróbázó Tamás Péter, a hétpróbázó Hezye Rita és a tízpróbázó Farkas István.

Az atlétikát évtizedek óta a sportok királynőjének nevezik a sportot kedvelői, s bár túlzás volna azt állítani, hogy Sopronban gazdag hagyományai voltak e szép sportágnak, a szívsós, türelmes nevelőmunka jóvoltából immár van múltja, hagyománya az atlétikának is!

— A múltban — mondja *Baróci Miklós*, az SSE Sportiskolájának vezetője — mindezen előtt a Textiles, valamint a SMAFC rendelkezett a városban atlétikai szakosztállyal. Tudatos, valóban szakmainak nevezhető szakmai munka azonban 1976-ban vette kezdetét, amikor megalakult a város sportiskolája. Az SSE, a város központi sportegyesületének megalakulása után a sportiskola is része lett az új egyesületnek, s maradt továbbra is sportiskolás szakosztály, amelynek elsődleges feladata tehetséges ifjakat nevelni a sportág élvonalának.

A viszonylag rövid múlt ellenére már rendelkezik a soproni atlétika neves elődökkel. Mások mellett Sopronban kezdte pályafutását például *Tihanyi József* egykori válogatott magasugró, vagy például *Ringhoffer Zsolt*, a 400 méteres gátfutás egykori országos csúcs tartója.

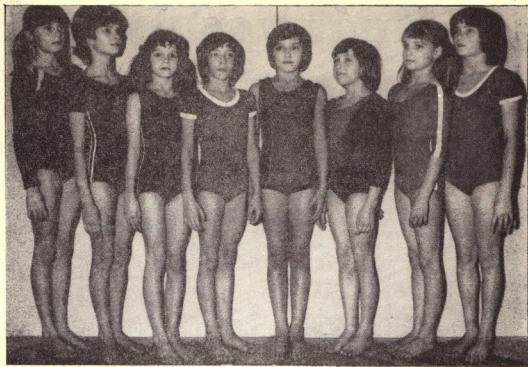
Jelenleg mintegy 150 igazolt versenyzőt tart számon az SSE atlétikai sportiskolája. A szakosztály vezető edzője *Szabó Ambrus*, munkáját *Nyikos Tivadar*, *Ritter Katalin*, *Bucsy Gellértné*, *Bajzik János*, *Hantos Imre* és *Krasznai Ferencné* edzők segítik lelkes odaadással. Hantos Imre például Lövőről segíti a szakosztály munkáját, ahol kihelyezett szakcsoportja van az SSE-nek.

A szakosztály két szakterületre csoportosítva szervezi munkáját. Az egyik csoportban a vágatók, gátfutók és a távol — illetve hármasugrók tevékenységét irányítják, a másik

csoportban pedig az összetett versenyzők, a dobóatléták és magasugrók nevelését, felkészítését irányítják az edzők. S ha már esett szó neves elődökről, tegyük említés a jelen élsportolóról is, azokról a tehetséges fiatalok-ról, akik különböző serdülő és ifjúsági országos versenyeken „nevel”, elismerést szereztek maguknak, illetve sportegyesületüknek. Az SSE atlétikai sportiskolájának élsportolói közé tartozik például *Cserpes József*, aki távolugrásban és magasugrásban tartozik korosztálya legjobbjai közé. *Papp György* ugyancsak hármasugrásban jeleskedik 14 méter feletti teljesítményével, de magasugrásban is két méter feletti szintig jutott. *Szabó László* távol- és hármasugrásban ért el kiváló szintet. *Turbucz Tímea* távolugrásban. *Karáth László* magasugrásban tartozik sportága reményesei közé. S a tehetségek felsorolását tovább folytathatnánk például *Varoa Veronika* és *Magyar Antal* nevének említésével.

Tehetségeket tehát újra meg újra „kínál”, a város. Megfelelőek a tárgyi feltételek is, az egyesület Bécsi úti bázisán például mintegy 130 méter hosszú fedett futófolyosó áll az ifjú atléták rendelkezésére, ahol biztosított az ugróatléták felkészülése is. A sikeres felkészülést segítik az egyesület hazai és nemzetközi kapcsolata is, például a sportiskola fiataljai minden esztendőben összemérhetik tudásukat az Erfurt megyei fiatalokkal.

Ez évben mintegy 22—24 olimpiai pont megszerzését tűzte célú az egyesület vezetősége a fiatal atléták számára. S e célkitűzés megvalósításában kivált a már országos hírnévnek örvendő hármasugróktól remélhet sokat az egyesület, akik az eddigi fedett pályás versenyeken bajnoki címmel, dobogós helyezéssel setjtették: szabadterén is esélyesek az egyesület hírnevének öregbítésére.



Új alapokon

A legifjabb korosztály

Az SSE szakosztályainak sorában — legálábbis, ha a versenyzők életkorát vesszük alapul — feltétlenül a női tornászok szakosztálya a legifjabb. A versenyzők kivétel nélkül kisiskolások, a legidősebbek sem töltötték be a tizenegyedik életévüket!

— Noha a tornának Sopronban szép hagyományai vannak — mondja *Baróczy Miklós*, sportiskolai vezető —, jelen pillanatban tornaszakosztályunkat aligha sorolhatjuk a legeredményesebbek közé. Ám mindez érthető, hisz ez a szakosztályunk gyakorlatilag a közelmúltban született újjá. Úgy gondoltuk, teljesen új alapokra helyezzük a szakosztály tevékenységét. Az „idősebbektől” megváltunk s mintegy „tisztá lappal” indulva gyakorlatilag teljesen újjáalakult a tornászok csapata.

A legkisebbek, mintegy másfélszáz kislány előkészítő csoportokban ismerkedik meg a rendkívül dinamikus fejlődő sportág alap-elemeivel. A „tapasztaltabbak”, az igazolt versenyzők jelenleg mintegy harmincan vannak.

Fejlesztésüket *Farkas Péter*, *Busznyák Katalin*, *Kinter Györgyné*, *Vámos Ildikó* és a *Székely házaspár* edzői munkája segíti.

A tornászok selyemgyári bázisán, jóllehet a tárgyi feltételek az elmúlt években számottevően javultak, az egyesület szeretné még inkább elősegíteni a munka feltételeit. Jelenleg gondot okoz például, hogy kevés a városban a férfi edző, márpedig a női tornában az edzőseken egyre több az igazi férfimunka. Például: az egyre bonyolultabb ugrásokat bemutató versenyzők biztonságának elősegítése az edzésen nagyon erőteljes fizikai munka.

A jelenlegi gondok ellenére a tornászlányoktól is egyre jobb eredményeket remélhet az egyesület. Idén a serdülők első osztályú bajnokságán indul a soproni tornacsapat, ahol a szakosztály vezetői a hatodik hely megszerzését tűzték ki célul. Hosszabb távon pedig azt reméli az egyesület, hogy 1985-re, illetve 1986-ban olyan együttes kovacsolódik össze a jelenlegi gárdából, amely sikerrel indulhat az országos első osztályú bajnokságban is.

Célirányos képzés

Hogy minden minőségi sport alapja az utánpótlás-nevelés, azt már régóta tudják a megye nyugati városában. A Textiles 1976-ig alaposan kiépítette a sportiskolai rendszerét, amit azután városi szinten folytattak, és immár három éve, hogy a fiatal korosztályok Soproni SE Sportiskola néven versenyezhetnek. Csaknem 900 az igazolt sportolók száma az öt szakosztályban; 31 edző, hat társadalmi vezető és a szülők együttműködése a feladatnak megfelelő tevékenység záloga. Az SSESI évente egymillió-háromszázezer forinttal gazdálkodik, s hogy mennyire nem eredménytelenül, azt bizonyítja a bajnoki pontok száma, amely legalább a fele az egyesület éves össztermésének!

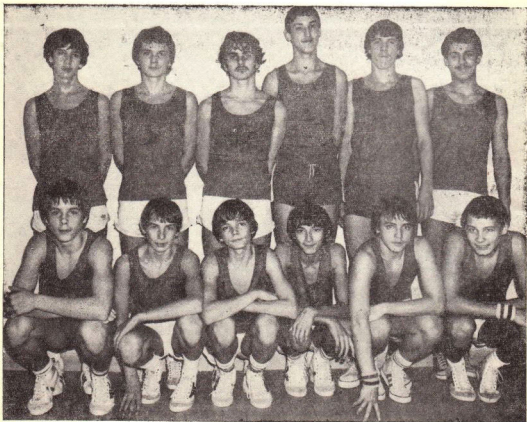
És ez az arány a jövőben várhatóan még növekedni is fog a sportiskola javára, mert kosárlabdában, atlétikában, női tornában olyan serdülő korosztály versenyez, amely az átlagosnál jobb eredményekre lesz képes egy korosztállyal feljebb. Három általános iskola: a Lackner Kristóf, a Kellner Sándor és a Bel-

Öt szakosztály,

városi, valamint a Széchenyi Gimnázium a képzés bázisa, a felsorolt tanintézményekből kerülnek ki zömmel a sportolók, mégpedig a testnevelési osztályokból.

Örvendetes, hogy a két legnépszerűbb, a közönség által a legjobban látogatott labdarúgás és a kosárlabda is a sportiskolai képzésnek köszönhetik. Mind a kettőnél az elmúlt két évre sikerült kiépíteni a klasszikus modellt. Evjáratban gondolkodnak a vezetők, azaz, a következő korosztály magja már az idősebbekkel készül, s ez gyorsítja a fejlődést. Természetes, hogy erre a két sportágra van jelentkező bőven, nem kell toborzót hirdetni a létszám növeléséért.

Labdarúgásban négy serdülő és egy előkészítő, valamint két ifjúsági csapat tartozik az SI-hez, a „focisuli” otthona az Anger réti



Gábor Csaba edző együttese, a nagy reményekre jogosító serdülő kosárlabdacsapat...

a sportiskolában

900 versenyző

sporttelep három pályája, amelyből kettő teljesen szabályos méretű. Kosárlabdázásban előkészítő, mini, úttörő, serdülő, három ifjúsági csapat a „számárlétra”. Mindenütt tudatos az átfedés, ami azt jelenti, hogy található másodéves az elsőévesek között, de egy év után a jelenlegi másodévesek már erős elsőéves korosztályt adhatnak ... A kosárlabdázók gondja a tornatermek városbéli szétszórtsága, itt érződik elsősorban a központi csarnok hiánya.

Szóljunk a konkrét eredményekről is: foci-ban a területi bajnokságban szereplő ifjúsági csapat kitűnően áll helyt, miként az országos ifjúsági kupában, és a serdülők az ök országos kupasorozatukban! A szakvezetők javaslata, hogy a kiöregedő fiatalok megfelelő foglalkoztatására nem ártana, ha az SSE junior együttese — a megyei felnőtt bajnokságban indulhatna! A korosztályos kosárcsapatok év-

folyamuk országos élvonalához tartoznak. A győri úttörő-olimpiai győztes serdülők pedig a legjobbakkal is vetekednek. Jó eredményeket ért el az ifjúsági csapat az idei NB I-es mérkőzés-sorozatában. Mindez a hozzáértő, lelkes, újat kereső szakmai vezetésnek tudható be, a célirányos foglalkoztatás hatására biztónak látszik a város kosárlabdázásában a SMAFC által kivívott tekintély megőrzése, továbbvitele.

Eddig az ötből jóformán csak két szakosztályról szóltunk, pedig a *Baróczy Miklós* által irányított sportiskola szerves egységébe jól illeszkedik az önállóan is tekinthető atlétikai, úszó- és tornaszakosztály. A szakosztályi modellek működnek, egész sereg fiatal foglalkoztatnak, bár meghatározó gond, hogy uszásban és tornában meglehetősen rövid egy-egy pályafutás időszaka. További következetes munkával azonban elérhető, hogy mindhárom szakosztály egysége tovább szilárduljon, és jó alapokról szállítsa a pontokat az egyesületünknek.

Győr-Sopron megyei Vegyesipari Vállalat

SOPRON, POZSONYI ÚT 80.

Vállalatunk Megyei Tanácsi Vállalat.

Tevékenységi körünk: készárutermelés és szolgáltatás végzése.

A készárutermelés keretében foglalkozunk laborszakmunkák, karácsonyfadíszek, kénörlemények és borászati kénlap gyártásával, valamint építési homok bányászásával.

Szolgáltató tevékenységet az alábbi körben végzünk:

Szobafestés-mázolás-tapétázás, cserépkályhaépítés és átrakás, kőműves karbantartási munkák, parkettázás, burkoló munkák valamint asztalosipari javító munka.

Het- ve- nen ju- do- gi- ban



Készülnek a cselgáncsozók — a kép bal oldalán Reidinger Zoltán, a közösség edzője.

Néhány évvel ezelőtt a soproni fiatalokat is meghódította a cselgáncs. Több vagány is kedvet kapott ehhez a sportághoz, s ezért a cselgáncsozóknak nem volt éppen jó híruk a városban. Kisebb közösségekben edzegettek, sokszor elég mostoha körülmények között. Döntő fordulatot hozott a sportolók életében, amikor 1979-ben egyesületünk „fennhatósága” alá került a cselgáncs. Kialakult egy egészséges mag, s köréje szép lassan új korosztályok kapcsolódtak be a munkába. Tavaly már alaposan csökkent az évek óta nagy gondot okozó fluktuáció. Sokat javult a morális szint, a versenyzők egyre jobban érzik magukat egyesületünkben. *Reidinger Zoltán* — aki még maga is fiatalember — tölti be a vezető edzői tiszteket. Többen társadalmi edzőként segítik tevékenységét.

Összesen hatvanhét tagja van a szakosztálynak, közülük harminchárman versenyeznek rendszeresen. Tizen már valamilyen minősítést is szereztek a nagyon fiatal átlagéletkorú együttesből. Az úttörők jelentik a jövőt, az egyesület és a szakosztály vezetése tőlük várja a következő évek eredményeit. A gyengébb nem képviselőit is megtaláljuk az edzőteremben. A legtehetségesebb *Sárosi Katalin*,

aki már a magyar bajnokságon is letette névjegyét. A fiúk közül *Illyés Gábor* a legnagyobb reménység.

Nagy öröm, hogy az SSE judósai tavaly jó eredményeket értek el. Az országos ranglistán a harmincharmadik helyet szerezték meg a cselgáncs szakosztályok között. Több, magasabb kategóriájú egyesületet utasítottak maguk mögé. Győr és Mosonmagyaróvár mellett lassan Sopron lesz a megye harmadik cselgáncsbázisa. Ez annál is elismerésre méltóbb, hiszen erőfeszítéseik ellenére nem a legjobb körülmények között dolgozik a szakosztály. Edzéseiket az Ifjúság téren, az ország talán legöregebb tornacsarnokában, a határfőrségtől kapott két kölcsonszőnyegen végzik. Az szinte természetes, hogy a judogit maguk vásárolják a versenyzők. Az elképzelések szerint rövidesen új helyre költöznek a cselgáncsozók, s esetleg cselgáncs-osztály indul valamelyik általános iskolában.

A jelenlegi eredmények azt mutatják, a szakosztály dinamikus fejlődött az utóbbi években. A versenyzők (és szüleik) lelkes hozzáállása, tenniakarása (önköltséges tanfolyamokat szerveznek) a garanciája, hogy még sok jót hallunk majd a cselgáncsozókról.

Segítség a lakótelepi tömegsporthoz

Egy közösség otthonra talált

Az egyesületek értékelésénél ma már nem kis súllyal esik latba a tömegtestedzésben vállalt szerep. Ami már csak azért sem mellékes, mert köztudottan a tömegsport az alapja a minőségnek, és a pályákon megforduló fiatalok közül nagyon sok egy életre elkötelezi magát a sportolással. A Soproni SE Bécsi úti sporttelepét eddig sem csak a minősített versenyzők látogatták, főleg a közeli Pamutipar dolgozói keresik fel, nemcsak esetenként. De más üzemek képviselői is megtalálhatók, olyanok, amelyek nem rendelkeznek sportlétesítménnyel: kis- és nagypályás foci, kézilabda, atlétika, kosárlabda sportágakban rendeznek versenyeket, amelyeket egyesületünk azzal is támogat, hogy a lebonyolításban szakemberek segítenek. A „Nyitott kapu” akciókra Sopronban kevesebb a panasz, hétfői napokon különösen sok az ismeretlen arc a pályákon, de bejelentés után más napokon is igénybe lehet venni a sporttelepet.

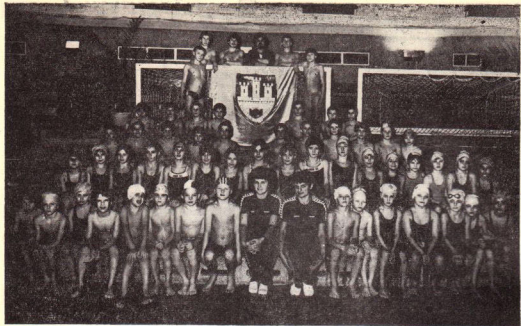
Az önköltséges tanfolyamok népszerűek, egész éven át szervez az SSE uszótanfolyamokat, a nyáron külön Petőházára és Hegykőre a járás fiataljainak bevonásával, a résztvevőket az egyesületi busz szállítja az oktatás helyszínére. Ily módon évente mintegy 700-800 gyermek ismerkedik meg az úszás alapelemeivel. Cselgáncsban már szelektálni is kell, annyi a jelentkező, nagy sikernek lehet elkönyvelni, hogy újabban a nagycsoportos óvodásoktól is van érdeklődés!

Új feladatot jelent a segítségadás a szomszédos Jereván városrész lakótelepi sportjának. Krug József az összekötő az egyesület és a tömegsport bizottság között, amelynek egyébként tagja is. A városrész egyre növekvő sportszerető lakossága elsősorban sportlétesítményekkel nincs ellátva, az egyesület támogatásával nagyon léphetnek előre, hisz szervezőkészségben nincs hiány. Minden hónap első vasárnapján kirándulásokat is szerveznek a tömegvetélkedők mellett, és a tervekben szerepel a nők kondíciótornájának megvalósítása.

Az 1981-es év utolsó napjaiban egy NB II-be került férfi kézilabdacsapat szinté körbekínálta magát Sopron sportegyesületeinél. „Kinek kellünk?” fogalmazták meg a létkérdést az osztályozó mérkőzéseken sikeresen szerepelt soproni kézilabdázók és vezetőjük, *Lugosi Ferenc*. Az előzmény: a Soproni Selyemipar kénytelen volt megválni eredményes szakosztályától, amelyet pedig nem is olyan régen vett át a SMAFC-tól. Már-már úgy látszott, hogy „gazda” hiányában nem láthatnak NB II-es kézilabda-mérkőzéseket a soproniak, amikor jött az SSE és nem kis anyagi áldozatot vállalva, átvette a szakosztályt.

Az együttes *Vesztergom* személyében az osztály színvonalát meghaladó képességű játékoskal is rendelkezett, erősítésekre is sor került, az egyesület pedig az NB II követelményeinek megfelelő állapotba hozta a Bécsi úti sporttelepen kialakított kézilabda-pályáját. Aztán jöttek a bajnoki mérkőzések. Vesztergom ontotta a gólokat, a győzelmek azonban igen lassan csordogáltak. Végül a csapat igazolta azokat, akik azt mondták, hogy még nem érett meg a magasabb osztályban történő helytállásra. A végeredmény? Természetesen búcsú az NB II-től. A játékosok azt hitték, hogy az egyesület szelnek eresztí őket. Nem ez történt. Az SSE az idei évben a megyei bajnokságban indul, fiatalokkal igyekszik majd pótolni az eltávozott játékosokat.

A szakosztály a városi tanács művelődési osztályával karöltve minikézilabda-tornát szervezett a város gyermekei részére, az utánpótlás szélesítésére. Nehéz a helyzete Sopronban a sportágnak. Állandóan bizonyítania kell, mégpedig a „Nagy Testvér”, a kosárlabda árnyékában. *Lugosi Ferenc* és társai előtt nehéz év áll. Céltudatos, kemény munkával, a kapott lehetőségek tiszteltében tartásával kell dolgozniuk egy olyan célért, amely jelenleg távolinak tűnik.



Átmeneti az 1983. év

Két főfoglalkozású, három mellékfoglalkozásban lévő edző és az önköltséges előkészítő csoporttal együtt mintegy száz gyermek — közülük 85 igazolt. Ez a Soproni SE úszószakosztályának „felállása”, a közösség a sportiskola keretein belül működik. Jelenleg béka, delfin és úttörő korú fiatalok járnak a fedett uszodába edzésre, ezek ideje reggel 6-tól fél 8-ig, illetve délután fél 2-től folyamatosan este fél 8-ig.

— Társadalmi edzőként kezdtük — mondja a megbízott vezetőedző, *Koch Péterné*. — Tetszett a munka, maradtunk a szakosztálynál, most már három éve főfoglalkozásban vezetem az edzéseket. Türelem, türelem, türelem, ez a fő jelszavunk, mert bajnoki pontokat legfeljebb akkor tudunk hozni az egyesületnek, ha már serdülő korúak lesznek a reménységek. Igyekezünk javítani mi is a munkánkon, ehhez nem elég a Testnevelési Főiskolán az oktatói szakképesítés megszerzése. Talán többet kellene tapasztalatot cserélni a hazai élvonal szakvezetésével ...

Miért az elégedetlenségre valló szavak? Magyarázat, hogy Sopronban nagy hagyományai vannak az úszósportnak. Még csak öt-éves az egyesület is, és ennyi idő alatt bizony sokaknak meg kellett érteni, hogy nem könnyű — a semmiből elővarázsolni a régi színvonalat! Jól indult minden, a *Széchy*-tanítvány *Sági Elvira* szervezte újjá a szakosztályt, de

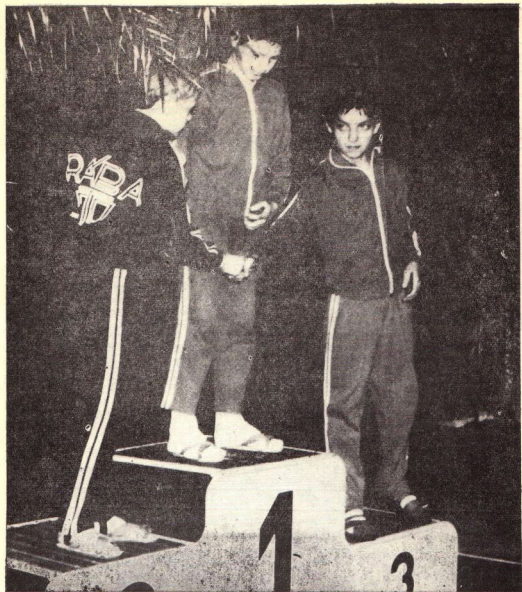
SZAKOSZTÁLY

túl hamar távozott ahhoz, hogy ne szenvedett volna törést a munka. Új fiatal szakembergárda folytatta az építést. Egyikük *Hauer Péter*, ugyancsak főállásban úszóedző:

— A gyönyörű uszoda tervezőiben, megálmodóban bizonyára élt a régi úszóélet iránti nosztalgia. Kezdetben nem volt terv sem a szakosztály fellendítésére, most adottak a személyi feltételek is a felemelkedésre. De az úszás is forintigényes sport, ráadásul idehaza nincs járt út az élversenyzők nevelésére. Azokban az iskolákban, ahonnan a gyerekeket kapjuk, nincs tanuszoda, pedig ez könnyitene a helyzetet. Dolgozunk, nevelni akarunk jó sportolókat. Ott a kérdés ugyan, hogy jól csináljuk-e, de kihozzuk a lehető legtöbbet a szakosztályból!

Tény, hogy a sportág szeretetét illetően nem lehet panasz egyik oktatóra sem. A legfiatalabb nemzedék képviselője *Horváthné Hartmann Rita*, aki a Berzsenyi Gimnáziumban tanít testnevelést:

— Ezt nem lehet pénzért, keresetkiegészítésként csinálni! Adott egy több mint félszázéves város, a lehetőségekkel sok helyen rosszabbul állnak. Nagy a lemorzsolódás, sok energia elmegy az oldalági beiskolázásra, mégis látok fantáziát a szakosztályban. Az pedig öröm számunkra, hogy már minden korosztályban akad egy-két tehetség, aki jó eredmények elérésére lehet képes!



Nagy Gábor, az SSE úszója a Csik-émlékverseny eredményhirdetésén a dobogó tetején.

A SEMMIBŐL

Eddig az 1981-es év volt a legjobb a közösség rövid életében, amikor a delfin fiúcsapat harmadik helyezést ért el az olimpiai reménységek versenyén. Érdemes felsorolni őket, hiszen közülük egy sem hiányzott a mostani felkészülésből: Nagy Gábor, Ferenczi Péter, Dénes Frigyes, Birkás Balázs, Katona Jenő, Fülöp István, Spanraft Tamás, Horváth

Zsolt, Peczár Gábor, Motzer László. De említsük még az ügyes úttörő lánycsoportból Hűdegségi Csilla, Kiss Hajnalka és Deli Zsuzsa nevét is.

Az idei esztendő átmeneti lesz a soproni úszóknál, hiszen kicserélik állandóra az uszoda tetőzetét. Szombathelyre, a nyáron Petőháza járnak majd edzésre az úszópalánták, ezért az elnökség is csak azt a célt jelölte meg a szakosztály elé feladatul, hogy az eddigi színvonalat tartsa. Azután... ha az edzői gárda együtt marad, és a szülők megértik, hogy naponta két edzés szükséges a még jobb eredményekhez, akkor a fejlődés is töretlen lesz!



Újjávarázsolhatja otthonát a Soproni Szőnyeggyár termékeivel

Gyárunk alapítója és építetője Haas Fülöp és Fiai Rt. cég volt. A termelés 1909-ben indult meg különféle bútorszövet és szőnyegek gyártásával.

Időközben többször megváltoztatta a gyár termelési szerkezetét, míg eljutott a jelenlegi gyártási profiljához.

Termékcsoportjaink:

I. SZÓTT SZŐNYEGEK

Pálcás velur szőnyegek (Alfa, Vilniusz)
Kettős velur szőnyegek (Palmyra, Babilon, Kalifa, Rába)

II. TŰZÖTT SZŐNYEGEK

300 cm (Bergamo, Prizma)
400 cm (Léna, Fenyő)

Ezenkívül az alábbi termékeket ajánlja a Soproni Szőnyeggyár kedves vásárlóinak:

gépkocsiszőnyegeket, fürdőszobaszőnyegeket.

Vásárlási szándékával keresse fel a Soproni Szőnyeggyár

Lakástextil Áruházát: 9400 Sopron, Ady E. u. 10.

Termékeinket belföldön a textilnagyker. vállalatok, külföldön az ARTEX és HUNGAROTEX vállalatok forgalmazzák.

Sportkedvelők — Növénykedvelők!

Florasca és **V**egasca

földkeverécsalád teljes skálájával, minden különleges igény kielégítésével állunk rendelkezésükre

P L A N T A S C A földkeveréket

sportpályák felújítására, gypállomány gazdagítására,
gyeptéglázáshoz különösen ajánljuk figyelmükbe

Megrendeléseiket készséggel, rövid határidőben teljesítjük

GYŐR-SOPRON MEGYEI TALAJERŐGAZDÁLKODÁSI VÁLL.

9400 Sopron, Kossuth L. u. 45.

Tel.: 14-140 — Telex: 249-155

A vívók tervei

Hol van az az idő, amikor a vívást a katonatisztek, vagy a virtuskodó urak sportjának tartották? Az ember egyik legkorábbi harc-eszközéből kialakult sportág a legtöbb olimpiai aranyérmet hozta Magyarországnak. Sopronban az egyik legrégebbi szakosztály a vívóké, mai népszerűségét fényesen bizonyítja az a kéttucatnyi 8–11 éves fiatal, akikből a későbbi versenyzői gárda lesz majd. Hosszú-hosszú évekig nem mertek messzire tervezni a soproni vívók, az utóbbi időben azonban eljutottak odáig, hogy bátrabban merjenek a jövőre gondolni.

A soproni vívósport két mestere nevéhez fűződött évtizedekig. *Tóth Antal* három évvel ezelőtti halála érzékeny vesztesége a sportágnak. *Puskás Bertalan* korára való tekintettel edzői feladatot már nem vállal, ő a technikai vezető. Fiatal szakembergárda keze nyomán fejlődhet a gárda: *Puskás Bertalan* fia, *Zsolt* az edző az úttörőknél és serdülőknél, az ötszörös aranyjelvényes *Bauer Ferenc* a felnőtteknél, ifjúságiaknál és a tanfolyamosoknál, míg a lány törzök edzéseit *Kiss Attila* vezeti.

Az SSE 1978-ban vette át a korábbi egyesületektől a vívást: előbb az SKSE-től, majd egy év múlva a SMAFC-tól. Országos gondot is átvett ezzel a központi egyesület, mivel a vívás vidéken ritkán virágzó sportág, a tehet-

ségek a fővárosba tömörülnek. A versenyzői létszám jelenleg csaknem eléri a félszázat, II. osztályú minősítéssel rendelkezik *Bauer, Borossay* és *Kosztka*, utóbbit második diplomája megszerzése után visszavárják. A legtöbben a serdülők és az úttörők edzéseit látogatják, utóbbiaktól két úttörő-olimpikon nevét érdemes említeni: *Vancsura Rudolf*ét és *Balázs László*ét, mint a jövő tehetségeit.

A felnőtteknél és az ifiknél kétségtelenül elég nagy a lemorzsolódás, elsősorban továbbtanulás miatt, noha szinte évenként ad aranyjelvényes versenyzőt a szakosztály. Kiemelkedő reménység például *Skvaris Frigyes*, aki negyedik alkalommal szerezte meg a jeles minősítést, mellette 20 éves kora ellenére máris társadalmi edző, Folytathatjuk a sort *Köhidi Péterrel*, az ő szervezőkétsége az egyesületi KISZ-szervezetben is aranyat ér ...

Az Egyetemi Csarnok alagsori vívóterme kielégítő lehetőségeket nyújt a felkészülésre. Összesen hat páston lehet vívni, s ezt a lehetőséget szeretné a szakosztály megragadni a tervezésnél: az az elképzelés ugyanis, hogy a kardvívásban *Nyugat-dunántúli fellegvárat* építenek ki. Ez azt jelentené, hogy a Tusnády-emlékverseny mellett még jó néhány rangosabb viadal kerülne be az országos verseny-naptárba soproni rendezvényként ...



A vívószakosztály együtt — ezúttal nem versenyen, hanem egy május elseji felvonuláson,



Legfeljesebb szurkolóink egy csoportja a lelátó állóhelyi részén.



Sport rendezvények előtt és után

**Keresse fel a Soproni
Általános Fogyasztási Szövetkezetet**
vendéglátóipari egységeit!

SZELMALOM ÉTTEREM

a Soproni ÁFÉSZ népszerű vendéglője II. o. árak
Pompás panoráma a Lövérekre, a város környékére
Ételkülönlegességek között speciális házi disznótor,
kurucpecsenye, halászlé
Kitűnő jazz-zene

Sopron, Fraknói út 4. — Tel.: 11-023 — Nyitva: 11—24 óráig

„GYÓGYGÖDÖR” PINCEBOROZÓ

A város legszebb pontján, középkori környezetben
Kitűnő és választékos borai, házias ételkészítményei országszerte
híresek

A hangulatos pinceborozó különterme — borkóstolásra —
csoportokat is fogad

III. o. árak — Tel.: 11-280 — Nyitva: 9—21 óráig

VÁSAROLJON KERTVÁROSI ÁRUHÁZUNKBAN!
TEKINTSE MEG IPARCIKK BEMUTATÓ TERMÜNKET:

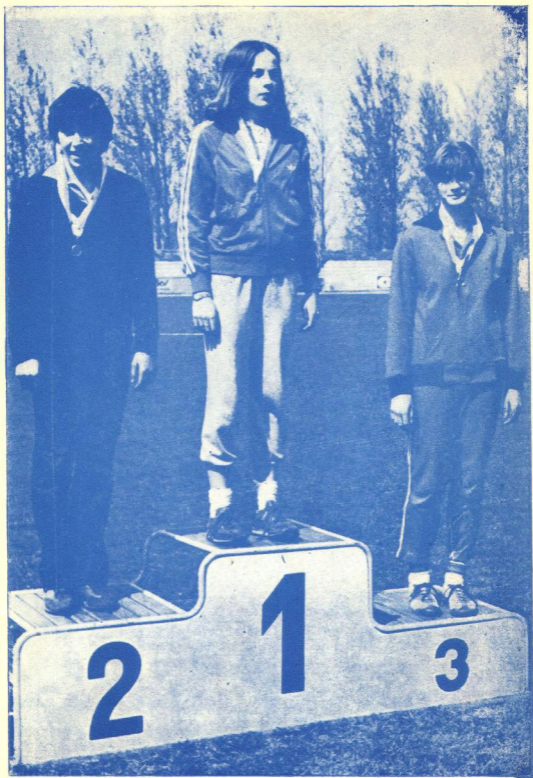
SOPRON, LENIN KRT. 49.



A sötét mezes Fehér fejjel hárit egy Bauxitbányász-támadást.



Saját felszerelésben edzenek a lelkes cselgáncsozók.



Az osztrákok elleni atlétikai viadalon Henye Rifa a második helyen végzett.